

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7847

гр. София, 10.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 10.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **4687** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Т. Г. и М. И. срещу Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации № Р-12-217 от 28.04.2022г. на зам. председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

В проведеното открито съдебно заседание на 23.09.2022г. процесуалният представител на жалбоподателя адв.Д. П. е направила доказателствено искане за спиране на производството по настоящото дело до постановяване на решение от СЕС във връзка с отправено от Административен съд- Варна преюдициално запитване по адм. дело № 1257/2021г.

Ответникът- зам.председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, чрез процесуален представител юрк. Г. Д. оспорва искането на жалбоподателя, като излага доводи, че не са налице условията за спиране на настоящото производство, поради липсата на преюдициалност на другия спор. Подробни правни съображения са развити в писмено становище изх. № 3075/05.10.2022г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с приложените към жалбата писмени доказателства и обсъди твърденията на страните, приема от правна страна следното:

Налице са предпоставките по чл.229, ал.1, т.4 ГПК във вр.чл.144 АПК за спиране на производството по адм.дело № 4687/2022г.

С определение № 1688 от 03.06.2022г. по адм. дело № 1257/2021г. на Административен съд- Варна е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно чл. 267, първи параграф, буква „б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз относно тълкуването на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки

да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти (включително съображение 33 от преамбюла, член 1, член 2, букви „и“ и „й“, член 3 и член 8 от същата).

Поставените въпроси са формулирани, както следва:

1. Като се има предвид целта на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и член 2, буква „г“ от Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Света от 22 октомври 2008 година относно статистиката за енергийния сектор, както и с оглед принципа на пропорционалност по чл. 52, § 1, във връзка с чл. 17 от Хартата на основните права на ЕС, следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което определя лицата, осъществили вътрешнообщностни пристигания на смазочни масла по т. 3.4.20 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008 г. (респективно – вносители на такива масла) като задължени лица за създаването на запаси за извънредни ситуации?

2. Като се има предвид целта на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и с оглед принципа на пропорционалност по чл. 52, § 1, във връзка с чл. 17 от Хартата на основните права на ЕС, следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което ограничава видовете продукти, с които следва да бъдат създадени и поддържани запаси за извънредни ситуации, само до част от видовете продукти по член 2, буква „и“ от Директивата във връзка с глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008?

3. Като се има предвид целта на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и с оглед принципа на пропорционалност по чл. 52, § 1, във връзка с чл. 17 от Хартата на основните права на ЕС, следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което предвижда, че извършването на вътрешнообщностни пристигания, респективно внос, на един вид продукт по член 2, буква „и“ от Директивата във връзка с глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008 от дадено лице поражда задължение за него да създаде и поддържа запаси за извънредни ситуации от друг, различен вид продукт?

4. Като се има предвид целта на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и с оглед принципа на пропорционалност по чл. 52, § 1, във връзка с чл. 17 от Хартата на основните права на ЕС, следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално

законодателство като разглежданото в главното производство, което налага на дадено лице задължение да създаде и поддържа запас с продукт, който не използва и не е свързан с икономическата дейност на това лице, което задължение освен това е и със значима финансова тежест за лицето (водеща практически до невъзможност за изпълнение), тъй като лицето не притежава такъв продукт и не е негов вносител и/или съхранител?

5. Ако отговорът по някой от въпросите е отрицателен, като се има предвид целта на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и с оглед принципа на пропорционалност по чл. 52, § 1, във връзка с чл. 17 от Хартата на основните права на ЕС, следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че на лице, осъществило вътрешнообщностни пристигания, респективно внос с/на даден вид продукт може да бъде наложено задължение за създаване и поддържане на запаси за извънредни ситуации само от същия вид продукт, с който е осъществил вътрешнообщностните пристигания/вноса?

Едно от главните възражения на [фирма], представлявано от Т. Г. и М. И. е, че не следва да създава и съхранява определения му запас за извънредни ситуации във вид на „котелно гориво“ /665.523 тона/, поради определянето на дружеството като задължено лице. Изтъква се, че дружеството е придобило единствено смазочни масла, а не тежки горива и въобще разпоредбите на ЗЗНН не са приложими по отношение на него. Основава своите възражения на конкретни разпоредби от Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти.

Тези възражения са свързани с дължимата от настоящия съд преценка дали правилно е приложено от ответника правото на Европейския съюз, в частност - Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, чрез транспонирането ѝ в националното право със ЗЗНН. Главният и подлежащ на изследване въпрос, относим към материалната законосъобразност на акта е дали [фирма], представлявано от Т. Г. и М. И. е задължен субект по см. на чл.23, ал.3 във вр. §1, т.11 от ДР на ЗЗНН.

Тълкуване на правото на ЕС е необходимо, за да се изясни обхватът на правомощията на държавите спрямо определянето на видовете продукти за създаване на запаси за извънредни ситуации и обхватът на правомощията спрямо икономическите оператори, и по-специално точният смисъл, който е вложен в съображение 33 от преамбюла, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата, и принципите при прилагането на правото на ЕС, и в частност принципът на пропорционалност. Съобразно тълкуването на Директивата, което ще бъде дадено от СЕС, съдът ще може да прецени дали дружеството [фирма] представлява задължено лице, което следва да създаде и поддържа запаси за извънредни ситуации, а именно: от „котелно гориво“.

Съгласно чл.63З от ГПК „решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България“.

Решението, което ще бъде постановено от СЕС ще се ползва със сила на

тълкувано нещо и по съществото си представлява тълкувателно решение. Силата на тълкувано нещо се изразява в забраната на националния съд да се отклонява от постановеното по делото или да го замества със свое собствено тълкуване, различно от това, дадено от СЕС. Преюдициалното заключение ще обвърже настоящия съд, той трябва да се съобрази с дадените разяснения и да ги приложи точно и в действителния им смисъл. Силата на тълкувано нещо обхваща, както мотивите, така и диспозитива на преюдициалното заключение, което означава, че при постановяване на решението, настоящия състав не може да се отдалечава от тълкуването на правото на ЕС, въприето от СЕС.

При тези данни следва извода, че за решаването на настоящето дело е от съществено значение решението на СЕС, което ще бъде постановено по повод отправеното преюдициално запитване от Административен съд- Варна.

По тези аргументи, следва временно да се преустановят съдопроизводствените действия по адм.дело № 4687/2022г. по описа на АССГ, 22 състав до постановяване на съдебен акт от СЕС във връзка с оправеното преюдициално запитване по адм.дело № 1257/2021г. по описа на Административен съд - Варна.

Мотивиран от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК във вр.чл.144 АПК

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по адм.дело № 4687/2022г. по описа на АССГ, 22 състав до постановяване на акт от СЕС по отправеното преюдициално запитване по адм.дело № 1257/2021г. по описа на Административен съд- Варна.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7-мо дневен срок от получаването на съобщението до страните.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните по делото на основание чл.138 АПК.

Съдия: